آغازی بر یک پایان

جایگاه صدای محمد معتمدی، در آواز ایران

امید مهدی‌نژاد/ جام‌جم

شاید شاعران، حتی بیشتر از اهالی موسیقی، نگران وضعیت آواز ایرانی باشند. شعر شاعران خاصه آن‌دسته که بیشتر دل به کلاسیک‌سرایی سپرده‌اند تا پیروی از بازی‌های مدرن زبانی و ادبی، در دایره‌ای معنا می‌شود که مرکز آن شعر حافظ و سعدی و مولوی و بیدل و دیگر اعاظم عالم شعر و ادب است. دایره‌ای که از هم گسستنش، نه تنها به ویرانی شعر، که به ویرانی زبان فارسی می‌انجامد. موسیقی ایرانی یکی از مهم‌ترین و بلندبالاترین حصارهایی است که گرداگرد این دایره بنا شده است و آن را از دستبردها مصون می‌دارد. در غیاب فرهنگ مطالعه و در هجوم زبان‌های بیگانه و هیاهوی نواهای سطحی و کلام‌های سخیف، این موسیقی و آواز ایرانی است که ـ گاه یک‌تنه ـ از یک‌سو حصاری است در برابر هجمه‌ها و از دیگرسو شعر فارسی را با نغماتش به میان مردم می‌برد و کلام بزرگان ادب را در گوش فارسی‌زبانان طنین‌انداز می‌کند. این است که شاعران، حتی شاید بیش از اهالی موسیقی، نگران رخنه افتادن در این حصار هستند.

بعد از سال‌ها که آواز و تصنیف خوانی ایرانی در سایه بزرگان این هنر قرار گرفته بود و پدیده‌ای که خارج از این دایره باشد، ظهور پیدا نمی‌کرد، چندی است که گوش‌های علاقه‌مندان موسیقی این مرز و بوم با صدایی متفاوت آشنا شده است.

این مخاطب نیمه‌حرفه‌ای موسیقی ایرانی با نام «محمد معتمدی» آنگاه آشنا شد که او با گروه محمدرضا لطفی روی صحنه رفت. با سابقه‌ای که همه ما از بازسازی‌ها و بازخوانی‌ها در ذهن داریم (به‌خصوص بازسازی و بازخوانی آثاری که در شرایط ویژه سیاسی و اجتماعی ساخته و اجرا شده‌اند؛ همچون تصانیف و سرودهای انقلابی سال‌های ۵۷ و ۵۸) شاید هیچ کس تصور نمی‌کرد اجرای مجدد کنسرت سال ۵۸ لطفی و شجریان با گروه شیدا و تصنیف شکوهمندش «ایران ای سرای امید» به شایستگی برگزار شود. لطفی و همراهان جوانش، کنسرت به یاد ماندنی دانشگاه ملی را مضراب به مضراب و تحریر به تحریر بازسازی و بازخوانی کردند؛ با همان صلابت و شور و حماسه که بود و آن که بیش از همه درخشید، محمد معتمدی بود که به شایستگی، صحت ادعای لطفی را به اثبات رساند.

در این فاصله، اجراهایی دیگر از معتمدی در آلبوم‌های «از بودن و سرودن» ، «وطنم ایران» ، «ای عاشقان» و «صوفی» منتشر شد. او در این چند آلبوم به خوبی قابلیت‌های استثنایی صدایش را به نمایش گذاشت و نشان داد که جنس صدایش این امکان را در اختیار او گذاشته است که هم به‌خوانی و اثرگذاری داشته باشد و هم به راحتی در اوج هنرنمایی کند. با تحریرهایی برخوردار از لطافتی مثال‌زدنی، صدای معتمدی در اوج‌خوانی نیز پرحجم و گیراست و به ضعف نمی‌گراید. کم نیستند خواننده‌هایی که می‌توانند اوج بخوانند، همچنین خواننده‌هایی که صدایی پرحجم دارند و خواننده‌هایی که از صدای بم قوی و مؤثری برخوردارند؛ اما در میان جوان‌ترها شاید نتوان یافت صاحب صدایی را که همه اینها را با هم داشته باشد. و این است که معتمدی را در جایگاهی ویژه، فراتر از اقران می‌نشاند. معتمدی در آغاز راه است و به همین دلیل آوازخوانی‌اش بی‌نقص نیست. گاهی در تحریرهای سریع، بخصوص در دامنه صدای بم و میانه، صدایش می‌شکند، یا این که گاه صدایش ـ به اصطلاح غیرافل‌فن ـ حالت صدایی تودماغی به خود می‌گیرد. اما اینها چیزهایی نیستند که او را متوقف کند. او در همین چند سال نشان داده است اهل کاوش و کنکاش است و براحتی می‌تواند ضعف‌ها را اصلاح کند. معتمدی در آغاز راه است و البته این اقبال را داشته است که بزرگان موسیقی برای اجرای ساخته‌های‌شان از او دعوت به همکاری کنند. معتمدی باید بداند ـ و می‌داند ـ که آنچه کسانی چون شجریان را به این مقام رسانده است، نه تنها جنس و وسعت صدای او، که تحقیق و تتبع و شاگردی و جستجوگری اوست. معتمدی، همه آنچه را باید در صدایش داشته باشد، دارد: وسعت و حجم و قدرت بالا. توان اجرای حالات عاطفی و دراماتیک (از آن‌گونه که در دو اپرای عاشورا و مولوی از او دیدیم) و از همه مهم‌تر زیبایی صدا و برخورداری از «آن»ی، که همه کس از آن برخوردار نیست. اینها را اضافه کنید بر شعرشناسی، شعرفهمی و شاعری او، که اگرچه در نظر اول چندان باالهمیت جلوه نمی‌کند، اما وقتی خوانندگان صاحب‌نامی را می‌بینیم که نه‌تنها از فهم معانی پیدا و پنهان اشعاری که می‌خوانند، که حتی از درک قواعد اولیه عروض هم ناتوانند، به اهمیت این شعرشناسی و شاعری پی می‌بریم. از این بین معتمدی است و صدایش و گنجینه عظیم موسیقی و ادبیات ایران‌زمین. آیا او خواهد توانست دفتر فرهنگ و هنر ایران را ورقی دیگر بزند و برگی تازه پیش روی مشتاقان بگشاید و پایانی باشد شایسته، برای انحصار آواز ایرانی؟

جهانی نشده‌ایم، چون آثارمان را منتشر نکرده‌ایم

بهمن مه‌آبادی، سرپرست گروه «سل» از اجرای موسیقی کلاسیک در ایران می‌گوید

عکس: زهرا اصفهانی/ جام‌جم

امیر سعید یورنگ/ جام‌جم

اشاره

«سل» نه‌تنها یک نت، کلید و یک واژه از موسیقی است بلکه می‌تواند معنای عمیق موسیقی یک تعداد نوازنده باشد.

سل که با خود هزاران راز و رمز را به همراه دارد هم اکنون نام گروهی از نوازندگان کلاسیک ایرانی است که با خود یک کارنامه ۱۵ ساله را یدک می‌کشند.

۱۵ سال از شکل گیری گروه موسیقی سل توسط بهمن مه‌آبادی می‌گذرد که تاکنون ۱۱ اثر و تعداد زیادی اجرا حاصل کار آنان بوده است.

گروه سل چگونه و با چه هدفی شکل گرفته است؟

من از دوران کودکی موسیقی تحصیل کردم و در همان زمان‌هایی که با موسیقی به واسطه خانواده‌ام که اهل فرهنگ، ادب، هنر و ادبیات بودند، آشنا شده بودم همیشه به این فکر می‌کردم که یک روز انسان باید دست به خلاقیت و تولید بزند و تنها شنونده نباشد. با این ایده حدود ۱۵ سال پیش گروه موسیقی سل شکل گرفت. با تشکیل گروه، تمرینات را آغاز کردیم تا جایی که به کنسرت و همچنین ضبط یک آلبوم هدایت شدیم.

بعد از ضبط آلبوم، آن را برای انتشار به مراکز مختلف بردیم که خوشبختانه این امکان فراهم شد. ولی اصولا با آن چیزی که ما فکر می‌کردیم از نظر مدت زمان چاپ و تکثیر، یک مقدار متفاوت بود. یعنی این که آن زمان موسیقی‌ها تنها به شکل کاست بود و این خود معضلی برای هنرمندان بود چرا که روی این کاست‌ها می‌شد هر چند بار موسیقی ضبط کرد که این کیفیت کار را پایین می‌آورد.

این مشکل در کنار دیگر مشکلات از جمله طولانی شدن مراحل انتشار کارها، واکنش ناشرین در عدم استقبال مردم از موسیقی کلاسیک و... ما را بر آن داشت که نشر کارها را خودمان عهده‌دار شویم. بر این اساس گروه و موسسه موسیقی «سل» تشکیل شد که بتوانیم از طریق آن همه کارهای خودمان را انجام دهیم البته تا قبل از شکل‌گیری چنین مرکزی، ۴ آلبوم تابستان، پاییز، زمستان و شادی را منتشر کرده بودیم. در طول این سال‌ها هم کار نیایش، در آفرینش، مینیاتور، ستایش، آوای صلح و امسال هم فراسو را منتشر کردیم.

هدف شما از شکل‌گیری چنین گروهی تولید موسیقی‌های کلاسیک دنیا در ایران بوده یا این که قصد داشتید اندیشه‌های خودتان را نسبت به موسیقی کلاسیک در ایران ارائه دهید؟

دقیقا من می‌خواستم اندیشه‌های خودمان را در مورد موسیقی در اختیار دیگر دوستانم قرار دهم. در این راه هیچ وقت نیز مدعی نبودم که ما بهتر فکر می‌کنیم، بلکه تلاشم بر این بوده که سلیقه‌مان را به مخاطب ارائه دهیم. در واقع انجام چنین کاری ما را به مجامع بین‌المللی کشاند به جاهایی که من ادعا می‌کنم هرگز تا به امروز در تاریخ موسیقی ایران هیچ گروهی راه نیافته. به عنوان مثال ما با ارکستر جهانی پاریس ساز زدیم که اولین بار بود که یک گروه ایرانی در ارکستر قرن ۲۱ پاریس حضور می‌یافت. یا اجرا در جشنواره اروپا و پس از آن در بسیاری از کشورها و جشنواره‌ها که البته همه اینها برای ما تجارب بسیاری به همراه داشت.

نکته

بسیاری از مخاطبان غربی به دلیل تبلیغات دروغین رسانه‌ها و دولت‌هایشان وقتی کار ما را می‌بینند، باور نمی‌کنند که ایرانی باشیم. ما با اجراهایمان توانسته‌ایم تصویری درست از توان هنری کشورمان را به نمایش بگذاریم

در این سفرها و در این راهی که طی کردیم که گاهی خیلی سخت و گاهی اسرارآمیز بود بسیار چیزها یاد گرفتیم و نشان دادیم ما هم می‌توانیم ایده‌های خودمان را بیان کنیم. من معتقدم هرشخص نحوه بیان خودش را دارد و ما هر روز با حضور در این مجامع به آن ضعف‌های بشری خودمان بیشتر پی می‌بردیم و به دیگرانی که خیلی خوب‌تر از ما بیان کرده بودند، بسیار احترام گذاشتیم. البته تازه فهمیدیم چه می‌گوییم، چه می‌خواهیم و چه باید انجام دهیم و هنوز هم این فعالیت ادامه دارد.

من به شخصه معتقد نیستم که موسیقی کلاسیک برای جای دیگری است برای شرق یا غرب. بلکه معتقدم که موسیقی کلاسیک میراث جهانی بشریت و همانند سازمانی است که همه ملت‌ها در آن نماینده دارند البته بعضی با سوابق بیشتر و بعضی کمتر. ما هم به نمایندگی از کشورمان که البته اگر لایق باشیم در این سازمان و جمع حضور یافته‌ایم و کارهایی را انجام می‌دهیم.

با توجه به این که غربی‌ها موسیقی کلاسیک را انحصارا برای خودشان می‌دانند، با اجرای این نوع موسیقی توسط گروه شما در خارج از کشور، چه واکنش‌هایی را از مخاطبان این کشورها داشتید؟

در اوایل با یک حالت تعجب که مگر می‌شود نوازنده‌ای غیر از خودشان موسیقی استاندارد نیز اجرا کند، نگاه می‌کردند، اما بعدها دیدند که شدنی است. ما سعی کردیم با اجرایمان تصویر زیبایی از موسیقی ایران را برایشان ترسیم کنیم به طوری که بعضی مواقع از اجرای ما متوجه می‌شدند که در یک کشوری چه آهنگسازی وجود دارد. تنها نکته جالب در این بود که علی‌رغم این که می‌گفتیم ایرانی هستیم و پرچم‌مان هم در اجراهایمان می‌گذاشتیم باز از ما می‌پرسیدند کجا زندگی می‌کنید. وقتی می‌گفتیم در ایران هستیم و کار می‌کنیم برایشان خیلی جالب بود چرا که به خاطر بعضی تبلیغات غلط، غربی‌ها فکر می‌کنند که در ایران فرهنگ و هنر وجود ندارد. بر این اساس ما باید همه تلاش نماییم و با انتشار آثار و برگزاری کنسرت‌هایمان دید آنها را نسبت به فرهنگ و هنر و خصوصا موسیقی ایران گسترده کنیم.

در تولید این ۱۱ آلبوم گروه چه تغییراتی در ساختار و نحوه نگرش شما به موسیقی کلاسیک و روند آن در ایران پدید آمده است؟

در این سال‌ها یک تعداد از اعضای گروه ما تغییر کردند. یک عده برای تحصیل، یک تعداد برای زندگی و... مجبور به جدایی از گروه شدند، اما من از همان ابتدا به عنوان خادم سل و آقای پویا کشاورز یکی از اعضای قدیمی‌تر ما که در اکثر آلبوم‌ها نواخته‌اند در گروه بودیم و بعدها دیگران نیز وارد شدند، اما هیچ وقت گروه با رفت و آمد اعضا به نقطه اولیه خودش برنگشت.

هر بار گروه پیشرفت کرد و نوازنده‌های جدید خودشان را با شرایط جدید وفق می‌دادند.

با یک نگاه به گذشته و روند گروه متوجه می‌شوم که هیچ وقت وارد فضاهای مسموم ـ که گاهی شایعات و گاهی کوبیدن همدیگر بود ـ نشدیم و سعی کردیم وارد هیچ مقوله خاصی نشویم چون ما صرفا کار علمی می‌کنیم و با هیچ موضوعی نه مخالفت و نه موافقت داریم اما فقط دنبال راهی به جلو هستیم، صدای سل صدای خاصی است که من همیشه آن را دوست داشتم.

در البوم‌های شما آثار آهنگسازان ایرانی کمتر دیده می‌شود آیا به این دلیل است که کسانی که در گذشته موسیقی ایران، موسیقی کلاسیک اجرا می‌کردند جایگاه خاصی از نظر نوع اجرا و نحوه نگرششان به این ژانر ندارند یا این که در مقابل آثار آهنگسازان دیگر کشورها نسبت به ایرانی‌ها در رتبه بالاتری قرار دارد؟

نه اصلا این طور نیست. قطعاتی که برای موسیقیدان‌های ایرانی است بسیار با ارزش هستند اما ما در اجرای این آثار با یک معضل مواجه هستیم چرا که در اجرای آثار این هنرمندان تمامی خانواده آنها با ما تماس می‌گیرند و می‌پرسند که آیا از ما اجازه چنین کاری را گرفته‌اید و این یعنی وارد شدن به مسائل دیگر. به همین خاطر چون چندین‌بار این اتفاق افتاده و ما ناخواسته وارد مسائل حاشیه‌ای زیاد شدیم ترجیح می‌دهم دیگر چنین کاری نکنم.

این در حالی است که در همه جای دنیا قانون کپی رایت وجود دارد و ما اجازه این را خیلی ساده می‌گیریم و آثارشان را اجرا می‌کنیم. البته خوشبختانه شرایطی در حال به تصویب رسیدن است که دیگر این قبیل اتفاقات نیفتد و دیگر با اجرای آثار آهنگسازان مختلف کسانی به ما نگویند چرا این اثر را برداشتید.

چرا آثار ساخته شده خودتان را در البوم‌هایتان نمی‌آورید؟

قبلا من سعی می‌کردم کارهای خودم را در سی‌دی‌هایم بیاورم، اما در انجام این کار هم با حرفی مواجه شدم که دیگر از این کار منصرف شدم چرا که شنیدم گفتند که مه‌آبادی خودش را در کنار بتهوون قرار می‌دهد با این گفته من فورا کارهایم را حذف کردم چون اصلا چنین ادعایی وجود نداشت. ما یک آلبوم منتشر می‌کنیم و هر کس صاحب اسم خودش است.

ما حتی در ۱۱ آلبوم منتشر شده‌مان هم حتی عکسی از خودمان نگذاشتیم چرا که معتقدیم کار گروهی است و اگر یک روزی مه‌آبادی هم نبود سل می‌تواند ادامه داشته باشد روی این اصل من همیشه از این خودداری کردم که شخص مطرح شود.

در واکنش به این موضوع نخواستید کارهای خودتان را در قالب یک آلبوم جداگانه منتشر کنید؟

چنین ایده‌ای وجود دارد حتی ما این روزها هفته‌ای یکبار یک جلسه در دفتر خودمان کنسرت آموزشی ـ پژوهشی برگزار می‌کنیم که در این برنامه یک کار اول برای من و سپس کار بزرگان موسیقی اجرا می‌شود. البته تصمیم داریم در آینده نیز این آثار را منتشر کنیم.

چرا آثار آهنگسازان اروپایی در همه جای دنیا اجرا می‌شود، اما آثار ایرانی‌ها اجرا نمی‌شود؟

برای جواب به چنین سوالی، این سوال پیش می‌آید که آیا ما آثاری را منتشر کردیم و در اختیار دیگران گذاشتیم که آنها بتوانند اجرا کنند. به نظر من آثاری شکل جهانی پیدا می‌کنند که انتشار جهانی هم داشته باشند. آثار آهنگسازان دنیا با کیفیت فوق‌العاده در سطح دنیا منتشر می‌شود ولی ما از چنین چیزی بی‌بهره هستیم ما حتی کتاب‌هایمان نیز به زبان جهانی نوشته نمی‌شوند تا بتوانند به کتابخانه‌های دیگر کشورها راه یابند.

متاسفانه این کار هیچ وقت اتفاق نیفتاده و این خود باعث گردیده که موسیقی، هنر و سازهای ما در شکل فوق‌العاده خودش نمود پیدا نکند.

جای تاسف است که مدیران فرهنگی ما آنقدر درگیر مسائل دیگر هستند که فرصتی برای پرداختن به این موضوعات ندارند. البته ناگفته نماند که یکسری از موسیقی‌های ما نمی‌توانند در دنیا به دلیل علائم خاصی که فقط مربوط به موسیقی ماست، اجرا شوند، اما آنها را هم می‌توان با تغییر علائم جهانی کرد.

در برخی قطعات باخ دیده می‌شود که بر مبنای ملودی‌های محلی تنظیم شده، آیا ما می‌توانیم برخی قطعات کلاسیک را با موسیقی محلی خودمان تلفیق کنیم؟

من اصولا با تلفیق مخالفم اگر هم کارهایی انجام می‌شود من زیاد نمی‌پسندم. اگر یک آهنگساز به طور آگاهانه کاری را بنویسد که رنگ و بوی شرقی داشته باشد، بسیار از تلفیق متفاوت است، اما این که ما کاری از ابوالحسن صبا را با سمفونی بتهوون تلفیق کنیم اصلا نه برای ما و نه برای بتهوون خوب نیست. همه ملودی‌های جهان اعم از آثار باخ، بتهوون و... به نوعی با تاثیرپذیری از محیط و جامعه خودشان ایجاد شده‌اند بنابراین آهنگسازی هم که در ایران زندگی می‌کند کاملا از محیط خودش می‌تواند الهام بگیرد.

ما یک زمان در ارکستر سمفونیک تهران بومی‌وار باغچه‌بان را اجرا می‌کردیم که کاملا بومی بود و یا از مرحوم سنجری تابلوهای ایرانی را می‌زدیم که کاملا ایرانی بود، اما هر ارکستری در دنیا می‌تواند این آثار را بنوازند چرا که کاملا استاندارد نوشته شده‌اند.

پس چرا جهانی نشده‌ایم؟

به نظر من انواع موسیقی‌ها در غرب و شرق ساخته می‌شود که همه نشان از این دارد که هنرمندان به دنبال راهی برای رفتن به جلو هستند و این طور نیست که متفکران موسیقی ایران مطرح نیستند، هستند، اما ما کمتر آثار آنها را منتشر کردیم به همین خاطر جهانی نشده‌اند.

آگهی تجدید مناقصه عمومی
دو مرحله‌ای ۸۹/۷ نوبت دوم
دستگاه مناقصه گذار: شرکت آب و فاضلاب جنوب غربی استان تهران (سهامی خاص)
موضوع مناقصه: تامین شیر آلات برنجی
محل تامین اعتبار: اعتبارات جاری
مبلغ سپرده شرکت در مناقصه: ۱۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال
مهلت دریافت اسناد: ۸۹/۸/۱۶
مهلت ارائه پیشنهاد های مناقصه: ۸۹/۸/۲۲
محل دریافت اسناد و ارائه پیشنهادات: دبیرخانه مرکزی شرکت آب و فاضلاب جنوب غربی استان تهران به نشانی کوثرمند ۲۲ جاده ساوه - شهرک ولیعصر - بلوار امام (ره) روبروی باشگاه نیروی انتظامی - حوزه ستادی
تلفن تماس: ۲۲۸۴۱۷۲۵۹۵ - فاکس: ۲۲۸۴۱۷۲۵۶۵ و سایت www.iets.mporg.ir
هزینه خرید اسناد: ۱۰۰,۰۰۰ (یکصد هزار) ریال می باشد.
هزینه درج آگهی در نوبت به عهده برنده مناقصه می باشد.
شرکت در رد یا قبول یک و یا کلیه پیشنهادات مختار خواهد بود.
روابط عمومی شرکت آب و فاضلاب جنوب غربی استان تهران (سهامی خاص) www.tl.tpnw.co.ir

جام جم
پرتیراژترین روزنامه کشور
انتشار سه نوبت صبح
۱۸۸۳
پذیرش آگهی در بیمار صبح
۸۸۴۴۸۴۱۳-۲۲ ۸۸۳۳۸۳۳۴-۴۰

آگهی احضاریه
آقای فرشید صفایی فادی کلائی
شماره کارمندی: (۷۸۲۹۶۵)
طبق ماده ۲۳ قانون آیین دادرسی مدنی به شما ابلاغ می شود حداکثر یک ماه از تاریخ انتشار آگهی جهت رسیدگی به اتهام منسوبه دائر بر قیمت غیر موجه میان از دو سه به هیات بدوی رسیدگی به تخلفات اداری صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران واقع در انتهای خیابان ولیعصر، جنب مسجد بلال، ساختمان اداری، خانم جب طبقه دهم مراجعه نمایید، در صورت عدم مراجعه پس از انقضای مهلت مقرر پرونده غیاباً رسیدگی و حکم مقتضی صادر خواهد شد.
هیات بدوی رسیدگی به تخلفات اداری صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران

مشترک گرامی، برای رسیدن به فردایی بهتر استفاده درست از انرژی برق را به فرزندان خود بیاموزیم.
آگهی مناقصه عمومی
شرکت توزیع نیروی برق جنوب استان کرمان در نظر دارد مناقصه عمومی ذیل را به پیمانکار واجد صلاحیت واگذار نماید. لذا از واجدین شرایط دعوت به عمل می آید برای دریافت اسناد مناقصه مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ (صد هزار) ریال به شماره حساب جاری سیبم ۰۱۰۲۲۲۸۵۵۲۰۰۴ بانک صادرات شعبه صنعتی کرمان بنام شرکت توزیع نیروی برق جنوب استان کرمان واریز و از روز سه شنبه مورخ ۸۹/۸/۱۱ لغایت شنبه مورخ ۸۹/۸/۲۲ جهت دریافت اسناد مناقصه به نشانی کرمان - بلوار جمهوری اسلامی ایران - روبروی گمرک شرکت توزیع نیروی برق جنوب استان کرمان و دفتر تهران - انتهای خیابان اشرفی اصفهانی - خیابان چهارمیداری - خیابان معین - پلاک هفت - طبقه سوم - واحد پنج (شماره تلفکس کرمان ۰۳۴۱۱۲۰۰۵۴ و دفتر تهران ۸۸۴۸۷۵۵۹) و یا پایگاه اطلاع رسانی مناقصه http://www.Tavanir.org.ir و سایت توانیر http://iets.mporg.ir مراجعه نمایند. مناقصه به صورت دو مرحله ای می باشد. آخرین مهلت تحویل پاکتها روز دوشنبه مورخ ۸۹/۸/۲۲ رأس ساعت ۹ در محل دبیر خانه شرکت توزیع می باشد و بازگشایی رأس ساعت ۱۱ همان روز انجام می شود. به پیشنهادهایی که فاقد امضاء، مشروط، مخدوش و پیشنهادهایی که بعد از انقضاء مدت و ساعت مقرر در فرانتوان واصل می شود مطلقا ترتیب اثر داده نخواهد شد. حضور یک نفر نماینده با معرفی نامه کتبی مجاز می باشد.
* مناقصه عمومی ۳۰ - ۸۹/۰ روشنایی معابر، ترمیم یا اصلاح شبکه های توزیع برق(سیم‌های برهنه، پلاستیکی، رکلاز، سیم‌قدیم، کهنه‌و ...)، تعمیر آیفه، موجودات، قلعه گنج) (از محل موافقتنامه طرح تملک دارائی های سرمایه ای به شماره ۴۰۵۰۰۱۰۳۰)
هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.

آگهی تجدید مزایده عمومی
سازمان مدیریت پسماند شهرداری کرج در نظر دارد اجرای عملیات دفن پسماند های عمرانی و ساختمانی در مرکز دفن حصار وسیه را از طریق مزایده به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. لذا شرکتهای واجد شرایط می توانند حداکثر ظرف مهلت یک هفته پس از درج آگهی با ارائه فیش واریزی به مبلغ ۱۵۰,۰۰۰ ریال به حساب شماره ۰۱۰۵۲۲۲۵۱۶۰۰۱۵ بانک ملی شعبه شهرداری جهت خرید اسناد مزایده به واحد امور قراردادهای سازمان واقع در کرج - بلوار شهیدان دانش آموز - بلوار علامه جعفری - جنب سالن زور لاله طبقه اول مراجعه نمایند. سازمان در رد یا قبول پیشنهادات مختار می باشد. ضمنا هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده است.
روابط عمومی سازمان مدیریت پسماند شهرداری کرج

آگهی تجدید مزایده عمومی
سازمان مدیریت پسماند شهرداری کرج در نظر دارد تعدادی خودرو با مشخصات ذیل با صورت مزایده به فروش برساند. متقاضیان خرید میتوانند جهت تهیه اسناد شرکت در مزایده با ارائه فیش به مبلغ ۱۵۰,۰۰۰ ریال به شماره حساب ۰۱۰۵۲۲۲۵۱۶۰۰۱۵ به واحد امور قراردادها واقع در کرج - بلوار شهیدان دانش آموز بلوار علامه جعفری - جنب سالن زور لاله طبقه اول مراجعه نمایند.
۱- یک دستگاه برادر صبا مدل ۱۳۸۲
۲- یک دستگاه مزدا تک کابین مدل ۱۳۸۰
۳- سه دستگاه مزدا دو کابین مدل ۱۳۸۵
سازمان در رد یا قبول پیشنهادات مختار می باشد.
ضمنا هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده است.
روابط عمومی سازمان مدیریت پسماند شهرداری کرج